

Monique en Sonja namen afscheid van hun vriendin Theodora

‘Het verdriet is groot, maar de dankbaarheid overheerst’

Begin dit jaar vertelde Theodora (48) in *Mijn Geheim* dat ze ongeneeslijk ziek was. Samen met haar vriendinnen Monique (49) en Sonja (49) en haar man Robert-Jan (42) genoot ze nog zoveel mogelijk van haar leven. Helaas is Theodora op 7 september op 49-jarige leeftijd overleden. Met een lach en een traan blikken Monique en Sonja terug op haar afscheid. ‘Het was een mooie k*tdag.’

Tekst: Renée Brouwer - Foto's: privébezit

Monique: “Soms kan ik nog steeds niet geloven dat ze er niet meer is. Het is ook nog maar zo kort geleden. Op vrijdag 4 september namen we afscheid van Theodora en op maandag 7 september sliep ze rustig in. Hoewel ze tot het laatst toe heeft gestreden, had ze er op het einde ook vrede mee. Ze was heel erg moe en kon gewoon niet meer. Toch was ze nog steeds dezelfde lieve en gekke Theodora, toen we haar voor

het laatst zagen. We hadden die vrijdag 's avonds bij haar thuis afgesproken, Son en ik en onze mannen. Volgens haar tweelingzus Odette was ze zo ziek, dat we per stel maar tien minuten bij haar mochten. Maar daar wilde Theodora niks van weten. Ik weet niet waar ze de kracht vandaan haalde, maar ze fleurde helemaal op toen we er met z'n vieren waren en ze wilde ook per se dat we allemaal tegelijk bij haar kwamen zitten. Odette

maakte nog een paar foto's van ons samen en we hebben zelfs nog gelachen met elkaar. Dat was Theo ten voeten uit, altijd in voor gezelligheid, zelfs op haar sterfbed.”

Knuffelen

Sonja: “Ik ben blij dat we die foto's hebben. Het is niet zo dat ik er veel naar kijk, want door alle medicatie zag Theodora er echt anders uit, maar we hebben ze wel. Net als al die andere foto's die we

Op Eerste Paasdag toerden we met z'n zessen een dagje rondom Den Oever.

Het eerste verhaal over Theodora lezen? Mijn Geheim uitgave nr. 20/02 Scan de code om direct het verhaal te lezen

met z'n allen, maar vooral ook met z'n drieën, hebben gemaakt. Dit jaar hebben we tussen de chemo's door nog veel met z'n zessen in onze oude Fiatjes getoerd. Theo genoot daar echt intens van. Lekker toeren met onze auto's, ze vond het heerlijk. Aan het begin van de corona-uitbraak was ze wel wat voorzigtiger. De eerste weken ging ze niet meer naar buiten en zagen en spraken we haar alleen online. Maar langzaam veranderde dat. Ik weet nog dat ze ergens in april zei dat ze zich niet meer ging verschuilen. Ze had al niet lang meer te leven, en als dat door corona nog korter zou worden, dan was dat maar zo. Tot die tijd wilde ze gewoon genieten. Van haar man, van haar familie en van

'Ze kon gewoon niet meer. Toch was ze nog steeds dezelfde lieve en gekke Theo, tot het laatste'

ons. Ze had heel veel behoefte aan samen zijn en fysiek contact. Vooral dat laatste. Knuffelen met de mensen van wie ze hield. Wat zou het ook, dachten wij. Zolang we het alleen in onze eigen, kleine bubbel deden, was het te overzien. Gelukkig is het ook niet verkeerd gegaan. Het coronavirus hebben we in ieder geval buiten de deur kunnen houden." **Monique:** "Helaas kreeg

verlichten, kreeg ze nog wel zware pijnmedicatie." **Sonja:** "Ze wilde niemand tot last zijn. En het moest ook niet de hele tijd over haar gaan, vond ze. Het liefst wilde ze nog zo vaak mogelijk lekker samen toeren. Daarom greep ze alles aan om de tijd die ze nog had, te verlengen. Ook na het vernietigende nieuws raapte ze zichzelf dus weer bij elkaar en begon ze elke keer opnieuw aan verschillende ▶

Op Theodora's laatste verjaardag gaven we haar een reproductie van haar trouwboekje. Ze trouwde twee jaar daarvoor met Robert-Jan en was er erg blij mee.

'Ze wilde niemand tot last zijn. En het moest ook niet de hele tijd over haar gaan, vond ze'

chemokuren. Het was erg moeilijk om haar soms zo zwak te zien. De chemo's deden duidelijk hun werk en putten haar helemaal uit. Het werd gewoon te zwaar. Soms reageerde ze dagen niet in onze groepsapp."

Kippenvel

Sonja: "In het bijzijn van haar man en haar tweelingzus is Theodora op 7 september rustig ingeslapen. Ik ben blij dat we tijdens ons op een na laatste samenzijn nog mooie, heldere gesprekken hebben kunnen voeren. Zo vroegen we of ze geloofde dat ze van bovenaf nog met ons mee zou kijken. Dat geloofde ze zeker, maar ze dacht wel dat ze met haar ziel niet nog jaren bij ons zou blijven. Op een gegeven

moment zou ze verder naar 'boven' gaan. Daarna hebben we nog lol gehad over hoe ze ons een teken zou geven als wij het volgens haar te gek zouden maken hier."

Monique: "Het is zo fijn dat we haar alles konden vragen. We hebben heel bewust afscheid van haar genomen. Ook haar uitvaart op vrijdag 11 september is gegaan zoals Theodora het wilde. Ik vervoerde haar

Tijdens het Pinksterweekend, onze vijfde toer, streken we neer in Friesland.

samen met Odette in mijn oude Volkswagenbusje, onze mannen hielpen met het dragen van de kist en Sonja en ik hielden allebei een afscheidsspeech. De rit naar het crematorium was echt

'Ik ben blij dat we tot aan het einde nog mooie, heldere gesprekken konden voeren'

een kippenvelmoment. Vooral toen haar neefje Luuk met zijn doedelzak voor ons uit liep. Verschillende leden van de Fiatclub hadden met hun auto's een speciale erehaag gevormd. Robert-Jan reed in Theodora's oude Fiat 500 vóór mij, en Sonja en haar man in hun oude Fiat achter mij. Het was echt zo mooi. Alles straalde liefde uit voor Theo. Na het afscheid zei Robert-Jan heel terecht: 'Het was een mooie k*tdag.'

Sonja: "Gelukkig waren de coronamaatregelen in september weer iets versoepeld en mochten er honderd mensen bij een uitvaart aanwezig zijn in plaats van maximaal dertig. Daar hadden we ons allemaal best wel zorgen om gemaakt. Er waren zo veel mensen die afscheid van Theo wilden nemen, hoe hadden we dat anders gedaan?"

Confronterend

Sonja: "Vlak na haar overlijden ging eerst ik op vakantie en daarna Monique, dus Theodora's overlijden kwam in de eerste weken nog niet echt binnen. Dat kwam pas toen we weer thuis waren. En we hebben de laatste maanden zo veel mooie gesprekken met elkaar gevoerd, dat we het afscheidproces samen met haar hebben mogen delen."

Monique: "Inmiddels zijn we alweer een paar maanden verder. Het is nog steeds erg wennen dat Theodora er niet meer is. Soms dringt het op de gekste momenten ineens tot me door. Op een terras in Italië wreef ik bijvoorbeeld onbewust over mijn onderarm en toen dacht ik plotseling:

Een dag na de uitvaart van Theodora gingen we samen met onze mannen een weekend toeren in Zeeland.

'Theodora zit in ons hart en onze vriendschap zal altijd blijven bestaan'

hier ga ik een tatoeage met Theodora's naam laten zetten. Wat ik eerst ook moeilijk vond, was onze vriendinnenapp. Met z'n drieën hadden we een speciale groepsapp, de 'dinnetjesapp'. Daarin stuurden we elke avond drie positieve dingen naar elkaar. Na haar overlijden zat Theodora nog steeds in de groep, maar na een tijdje zegde haar man haar telefoonabonnement op. Logisch natuurlijk. Ik schrok alleen echt even toen ik zag dat *Theodora de groep had verlaten*. Gelukkig stuurde Robert-Jan toen direct een berichtje om te zeggen dat hij haar uit de groep had verwijderd, omdat haar telefoonnummer was opgezegd. Het zijn dingen die allemaal geregeld moeten worden, maar confronterend was het wel."

Monique: "Op zich gaat het best goed met ons. Ik mis Theodora enorm, maar heb er

vrede mee dat ze nu rust heeft. Ik ben heel dankbaar dat ik haar heb mogen kennen en dat ik haar vriendin mocht zijn."

Sonja: "Dat geldt ook voor mij. Het verdriet is groot, maar de dankbaarheid overheerst. We hebben zo veel mooie momenten met haar beleefd. Ik kan me een leven zonder haar nog steeds maar moeilijk voorstellen, maar ik ben heel blij met de tijd die we wel met haar hebben kunnen doorbrengen. Onze vriendschap zal altijd blijven bestaan en met z'n vijven gaan we verder. Het volgende weekendje weg, in januari, staat al gepland. Geen idee hoe het dan met alle coronamaatregelen zal zijn, maar we gaan ervanuit dat het gewoon door zal gaan. En dan zullen we het ongetwijfeld heel vaak over Theodora gaan hebben. Ze blijft een onderdeel van onze groep en zit voor altijd in ons hart." ■